

Lik andetaget av födelse

Du.... älskling
när du rör mig så flammnar jag
brinner,glöder och går inte sönder som vanligt
utan jag lyser
som om ett ljus hade tänts i mitt hjärta

Så jag förvandles till en kontinent av längtan
och mina rysningar blir stam av tropiska trummor
som slår i dalarna av tändning
den oändliga längtan

Du ..älskling
när du rör vid mig , så blomstrar jag
och axet av längtan spirar ur min torka

När du rör mig
så förvandes jag från en man av frost
till ett lopp av vansinne
från damm av silver
till damm av måne
men när du kysser mig
så händer mirakel
så frosten av min själ smälter
för att spira på nytt
som en marinvit fågel
som flyger i ditt kretslopp

När du viskar:
jag älskar dig
blir jag en hackspett som flåsar
som är förälskad i knivsegg
som står nära halsen trots rädsla

Jag är febrig med dig ,dillar med ord av tystnad
eller kanske jag är i vakenhet
med min största kärlek av uttryck
med de slitna begagnade alfabet

kanske du är min största kärlek
därför står jag på tröskeln av din kropp
skakande,rysande,darrigt
flammar i lycklig feber
bränd och febrig med feber av glädje och credo

famlar på de guld färgade dörrar av ditt tempel
lyfter upp mina ögon mot dina genomskinliga väggar
och andas ditt namn
med ett djupt andetag

lik andetaget av födelse

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren issac.a.m med Poeter.se id #11568 innehar upphovsrätten